

[Askjær Jørgensen]

mange af erhvervslivets folk har været rådvilde og ikke rigtig har vidst, hvad de skulle. Man har ikke turdet noget som helst, og derfor har vi ment, det var på sin plads at forsøge fra dette hus at give udtryk for, hvordan situationen er, og hvad de enkelte partier eller deres ordførere på området mener, således at folk, der spekulerer på, om de skal tage nye initiativer eller lade være, kan få en pejling af den politiske situation.

Da vi i mit parti formulerede forespørgslen, overvejede vi, om vi skulle stille den til en række ministre, for det er jo således, at erhvervslivets forhold berøres af en masse forskellige ministerier. Når det netop er industriministeren, vi henvender os til, er det, fordi netop industriministeren har stor erfaring på forskellige områder fra forskellige poster, men jeg går ud fra, at man ikke vil tage mig det fortrydeligt op, hvis jeg kommer med spørgsmål og betragtninger, der måske er på grænsen af industriministerens nuværende ressort. Vi betragter det altså således, at industriministeren har en kapacitet, der betyder, at han sagtens vil kunne besvare ting, der ikke umiddelbart ligger inden for en industriministers ressort.

Industriministeren nævnte, at der er mange støtteordninger af forskellig slags rundt omkring i verden, også i lande, som vi skal konkurrere med. Det er rigtigt. I 1960erne og op gennem 1970erne er der også afprøvet masser af erhvervsstøtteordninger i Danmark inden for samtlige erhvervsgrene. Det er vel svært at finde en erhvervsgren i Danmark, der ikke på en eller anden måde har fået støtte, om ikke andet så har man betalt en konsulent for en erhvervsgren. Jeg synes, vi bør overveje, om disse former for erhvervsstøtteordninger skal fortsætte i 1980erne.

Jeg har noteret mig med tilfredshed, at en af de forholdsvis nye folk i venstre har udtalt sig på linje med, hvad fremskridtspartiet mener om selektive erhvervsstøtteordninger, nemlig at det faktisk er noget, som udnyttes af dem, der ikke rigtig har brug for det, af de firmaer, der har mest juridisk bistand til rådighed; og de, der egentlig skulle udnytte støtten, gør det ikke. Vi har også nogle gange i erhvervsudvalget haft fat i de selektive erhvervsstøtteordninger.

Jeg vil spørge ministeren, om han kan finde andre i dette samfund til at betale erhvervsstøtteordninger end netop erhvervslivet

selv. Er det ikke således, at hvis man f. eks. bruger 100 mill. kr. til en erhvervsstøtteordning, så skal der enten lånes 100 mill. kr., eller også skal der opkræves 100 mill. kr. i skat? Og 100 mill. kr. i skat smitter omgændede af med øgede lønkrav og nye pristalsportioner osv., forøgede omkostninger. Er det ikke således, at alle disse erhvervsstøtteordninger, som vi er kørt frem med igennem 1960erne og 1970erne, enten er betalt af erhvervslivet selv eller også har figureret som lånoptagelser og dermed er baggrunden for den situation med den høje rente, vi på ulykkelig vis er kommet ud i?

Jeg synes også vi skulle tage fat på i dag at snakke lidt om renten. Vi fik jo at vide nu, at det ikke var en ret stor procentdel. Men Per Hækkerup udtalte jo som økonomiminister, og jeg tror, det var rigtigt, at når vi i Danmark har en stor udlandsgæld, så er det nødvendigt for at styre vore pengeforhold, at vi har et højt indenlandsk renteniveau. Det var, ligesom Per Hækkerup ville fortælle os, at det danske renteniveau skulle ligge lidt over det udenlandske niveau, for at vi kunne styre det.

Den udenlandske rente har jo bevæget sig i en uhyggelig retning det sidste par år. Hvis man kigger på, hvad eurodollarrenten var i oktober 1977, så vil man se, at den var 7 pct. I oktober 1979 var den 14 pct., og eurodollarrenten er vel 15–16 pct. her ved årsskiftet. Hvis det er rigtigt, hvad Per Hækkerup sagde, at det danske renteniveau skulle ligge lidt over, så vil det faktisk sige, at når den udenlandske rente stadig bevæger sig opad, så vil vi jo være nødt til at komme op på et meget højt indenlandsk renteniveau. Jeg ved ikke, om det er rimeligt at spørge – det er på grænsen af ministerens område – om vi kan få noget at vide om, hvorvidt man i regeringen tror, at vi for at styre det, nu da udlandsgælden og renten vokser, skal forvente en endnu højere rente i det danske samfund hen på foråret, hen på sommeren, i forbindelse med det, jeg har spurgt om i 1980–1981. Vi vurderer det således i fremskridtspartiet, at hvis man fortsætter med at føre den politik, som regeringen har lagt op til, så vil udlånsrenteniveauet i Danmark stige voldsomt, og det vil vi gerne have en afklaring af.

Når ministeren erkender, at der ikke rigtig er nogen investeringslyst, at der ikke er den